

ЛУИС БРИТО ГАРСИЯ

ЧУДОВИЩЕТО

Превод от испански: Антоанета Дамянова, 1979

chitanka.info

Уловен в извивката на времето, Урфал размаха свирепо своя хаос от форми, измени инерционната си структура и навлезе в конвенционалното пространство на една слънчева система, близо до някаква планета. Проклети неправилни структури на времето. Пътуващ си и никога не си сигурен. Клопка. Объркване. Изгнание. Огнено насекомо, изгубено в голямата нощ на безкрайността.

Разтревожен и сърдит, Урфал разгърна десетки нови крайници, изгради си устойчиви кристализации и се приготви за корабокрушение в бурните морета на конвенционалното пространство, на планетата, която, огромна и сложна, се приближаваше, изпълнена с нощи и цивилизации. Да запраши и изгори в атмосферата. Да запраши и изгори.

Приземи се — искра от злато — в градините зад някаква сграда. Изпълнен с любопитство, Урфал проникна в нея, проучи я с десетките си сетива, с изострените си рецептори. Имаше някаква грешка. Сградата беше предназначена за склад на конструкции и предмети, които не се вместваха в никакъв логически шаблон, не се поддаваха на никакъв разумен анализ. Безсмислени арматури, ненужни инструменти, сечива без предназначение. За да се защити от тази цивилизация, която се проявяваще така неразбираемо, Урфал разви зловещи преплетени органи, експлозии на една кошмарна биология. Изострените му сетива подсказваха, че идва пазач. Безпомощен, лишен от сведения за тази култура и техника, Урфал прибягна до последното защитно средство — миметичната неподвижност.

Някакъв мъж се появи и насочи лъч светлина към Урфал и натрупаните непонятни предмети. После изключи светлината и се зае с проверката на други отделения и коридори.

Тогава Урфал реши да продължи миметичната си неподвижност, докато промяната в конфигурациите на времето, в което пътуваше преди катастрофата, му предложи някакъв изход. Настипи денят и през сградата преминаха посетители, разглеждаха предметите и Урфал, проверяваха някакви списъци, разменяха си впечатления. Урфал изчака в залата да остане един-единствен посетител, измени кератинените си обвивки и органите му за хващане сграбиха мълниеносно посетителя и го скриха в алвеоларните камери на организма му. „Протеини, калций“ — установи със задоволство Урфал и си обеща да повтаря

процедурата, докато възстанови най-сериозните повреди, които бе получил при падането си.

Следващите стотина дни на тази планета той прекара в летаргия — спа и гълта, гълта и спа, разцъфвайки в нежни външни органи, в странни мембрани гирлянди, чиято еволюция, изглежда, не учудваше никого.

Но веднъж цяло шествие от хора се зае с по- внимателна проверка на непонятните предмети и натрупаните конструкции. Накрая се спряха пред Урфал и поискаха да му прикачат някакво остро бронзово шило.

И тогава Урфал скокна. Бъркотия от виещи органи, вихрушка от силови полета и аномалии в пространството. Хвърли се върху председателя на журито, върху артистичните госпожи, които крещяха. Скочи, хвърли се върху пазачите, върху присъствуващата публика. Колело от изкуствени огньове, задвижено от неизвестен космически барут. Изскочи на двора и с вой на уплащено животно се впусна в стремителен полет, а на гърба му (нека го наречем гръб) блестеше, фосфоресцираща от все по-нарастваща радиация, табелката за Първа награда за съвременна скулптура.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на **Моята библиотека** и нейните всеотдайни помощници.



<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.